

תת"ע 4155/11/14 - מדינת ישראל נגד אוסאמה אבו סנינה

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

תת"ע 4155-11-14 מדינת ישראל נ' אבו סנינה
בפני כב' השופט נאיל מהנא

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

אוסאמה אבו סנינה

הנאשם

הכרעת דין

אני מזכה את הנאשם מחמת הספק מהעבירה המיוחסת לו בכתב האישום, קרי שימוש בטלפון שלא באמצעות דיבורית.

האישום

1. הנאשם מואשם בכך שביום 05.06.14 סמוך לשעה 18:29, השתמש בטלפון נייד שלא באמצעות דיבורית, בניגוד לתקנה 28(ב) לתקנות התעבורה [נוסח חדש] תשכ"א - 1961.
2. הנאשם הודיע בהתאם לסעיף 229(א)(2) על רצונו להישפט על העבירה ובמועד ההקראה כפר במיוחס לו וטען כי הוא השתמש בטלפון כחוק שכן הטלפון היה במתקן הקבוע של הרכב.
3. מטעם המאשימה העיד רס"מ שחף שי, השוטר אשר ערך את הדו"ח (ת/1) (להלן: "השוטר"), ומטעם הנאשם העיד הנאשם בעצמו.

דיון והכרעה

4. לאחר ששמעתי את העדויות ועיינתי בנסיבות המפורטות בדו"ח נותר בליבי ספק לגבי ביצוע העבירה על ידי הנאשם כפי שיוסבר להלן.
5. גדר הספק הוא בשלושה אלה: ראשית, מיקום ביצוע העבירה; שנית, מקום ואופן עמידתו של השוטר; ושלישית, אי שמירת קשר עין רצוף מרגע ביצוע העבירה לכאורה על ידי הנאשם ועד לרגע עצירתו.
6. על פי הנסיבות שצינו בדו"ח, השוטר הבחין בנאשם "מגיע מכיוון כללי לכיוון צ'רצ'יל". לאמור, השוטר הסתפק בכך שרשם "מכיוון כללי" מבלי לציין מהו אותו כיוון כללי שממנו הגיע רכבו של הנאשם. גם בעדותו

בבית המשפט, לא ידע השוטר להשיב מאיזה כיוון מדויק הגיע הנאשם והעלה השערות עד שבסופו של דבר ציין כי הוא לא זוכר את כיוון נסיעת הנאשם (עמ' 3, ש' 13-14). כך גם בהמשך חקירתו העיד השוטר כי לא ציין בדוח פרטים אלה ולכן הוא לא ידע ולא זוכר (עמ' 3, ש' 25-26).

7. יתרה מזאת, אמנם שוטר ציין כי היה ברכב בפנינת הכביש אולם, הוא לא ציין אם עמד סטטי או שהיה בתנועה. מתשובתו בחקירתו הנגדית עולה כי הוא לא זוכר כיום את האירוע ולכן לא ידע להסביר אם היה בתנועה או שעמד סטטי ואף לא ידע לציין את המקום שממנו הבחין ברכב הנאשם (עמ' 4, ש' 1-2).

8. לאמור, השוטר לא ציין בדוח את המקום המדויק של ביצוע העבירה, לא את המקום שממנו ראה את הנאשם מבצע את העבירה ואם היה עומד סטטי או שהיה בתנועה. השוטר גם לא יכול היה לזכור פרטים אלה ובצדק כי חלף זמן לא מבוטל מיום האירוע עד ליום מתן עדותו בבית המשפט. לכן נותרו שאלות אלה ללא תשובה גם לאחר עדותו של השוטר בבית המשפט.

9. זאת ועוד, השוטר פירט בנסיבות ביצוע העבירה כי נאלץ "להסתובב ולנסוע אחרי רכבו של הנאשם עד שנעצר". בעדותו בבית המשפט העיד כי יתכן והוא היה בנסיעה בנתיב הנגדי ולאחר שהבחין בנאשם מבצע את העבירה ביצע פרסה ונסע אחריו. אולם, השוטר לא יכול היה להעיד על כך במדויק "כנראה שזה היה פנים מול פנים...." (עמ' 4, ש' 16).

10. לא זו אף זו, השוטר לא ציין כי נשמר קשר עין רציף עם רכבו של הנאשם עד למועד עצירתו. השוטר הסתפק ברישום כי באותו יום היה מזג אויר נאה והראות הייתה טובה מאוד.

11. כאשר עולה על פי הנסיבות שהנאשם הגיע מהכיוון הנגדי, השוטר הבחין בו מבצע את העבירה, ונאלץ לאחר מכן להסתובב ולנסוע אחריו, קיימת חשיבות יתירה לשאלה האם נשמר קשר עין רצוף עם רכב הנאשם. שאם לא תאמר שכן, הרי עלול להיווצר מצב של טעות בזיהוי שתוביל לייחוס העבירה לרכב אחר ולא לרכב שביצע את העבירה.

12. על כן, נותר בליבי ספק אם אכן הנאשם ביצע את העבירה או שמא סבר השוטר בטעות כי הנאשם הוא זה שביצע את העבירה, שכן יתכן כי מהמיקום הלא נודע שממנו הבחין השוטר בביצוע העבירה לא ניתן היה להבחין בבירור או שמא היתה טעות בזיהוי עקב אי שמירה על קשר עין.

13. יפים לענייננו דברי כבוד השופט מודריק בע"פ 4004/98 יוסף ורשבסקי נ' מדינת ישראל לפיו "בוודאי שלא ניתן לומר שלעולם יש לראות את עדות השוטר כעדיפה. גם שוטר...עלול גם לטעות שלא במתכוון, על כן צריכה הערכאה הדיונית לעמוד על המשמר ולפקוח 'שבע עיניים' על עדויות השוטרים שמא נמצא בהם דבר, אפילו קטן יחסית, המעמיד בספק את הבטחון באמינותם".

14. תמוהה בעיני תשובת השוטר כי די בעובדה שהבחין בביצוע העבירה וכי אין כל חשיבות היכן בוצעה העבירה, מהו המרחק ממנו הבחין בביצועה והאם נשמר קשר עין רצוף עם הנאשם. המדובר הוא לטעמי ברכיבים חשובים מאוד שצריך לציין אותם בנסיבות הדו"ח על מנת לשמור על קיומו של הליך הוגן לנאשם. השוטר לא ציין את הפרטים הנ"ל ולא יכול היה לזכור אותם בעת מתן עדותו בבית המשפט. על כן לא ניתן כיום להתעלם מטענות הנאשם כי העבירה לא בוצעה על ידו.

15. יצוין כי לאחר שהוצג לשוטר סרטון שערך הנאשם ובו צולם האירוע מתוך רכבו של הנאשם, לא ידע השוטר גם אז להיזכר בפרטים הנ"ל ושוב חזר על אותן השערות (עמ' 5, ש' 3).

16. במצב דברים זה, כאשר מקום העבירה לא ידוע, מקום ואופן עמידתו של השוטר אינם ברורים וכאשר לא נשמר קשר עין רצוף עם הנאשם, נותר בליבי ספק שמא השוטר טעה והבחין בנהג אחר מבצע את העבירה המיוחסת לנאשם.

לסיכום

17. אשר על כן, לאחר בחינת העדויות עלה בלבי ספק ביחס לאשמה המיוחסת לנאשם ומן הראוי כי הנאשם ייהנה מספק זה ולכן אני מזכה אותו מחמת הספק מהעבירה המיוחסת לו בכתב האישום.

ניתנה היום, כ"ז טבת תשע"ה, 18 ינואר 2015, בהעדר הצדדים